

พระพรจากพระเจ้า

สดุดี ๑๒๗.๑-๕

คำนำ

พระธรรมสดุดีบทนี้มีหัวข้อว่า “ความมั่งคั่งจากพระเจ้า” (ตามฉบับภาษาไทย ปี ๑๙๗๑) และเป็นตอนต่อเนื่องจากบทที่ ๑๒๑ “พระเจ้าทรงเป็นผู้อารักขา” เป็นบทกลอนในภาษาฮีบรูที่เรียกว่า “ดีกรีส์” (Degrees) หมายถึงการร้องโดยการยกเสียงให้สูง เป็นเพลงสำหรับการแห่ขึ้น ซึ่งมีเนื้อหาสาระและทำนองที่ไพเราะมาก ในบทที่ ๑๒๗ นี้เรียกว่าเป็นสดุดีสำหรับครอบครัว (Family – Psalm)

ในพระคัมภีร์ฉบับประชานิยมให้หัวข้อว่า “สรรเสริญคุณความดีของพระเจ้า” ส่วนมัทธิว เสนรี ซึ่งเป็นนักศาสนศาสตร์ที่มีชื่อเสียงได้อธิบายว่า บทเพลงใช้แห่ขึ้นของชาโลมอน ซึ่งกษัตริย์ดาวิดเป็นผู้เขียนอุทิศให้แก่บุตรชายของตน ซึ่งจะต้องสร้างบ้าน สร้างครอบครัว พระราชวังและพระวิหารของพระเจ้า อีกทั้งยังต้องปกครองประเทศชาติอีกด้วย

กษัตริย์ดาวิดได้บอกให้ชาโลมอนมองดูพระเจ้า ถ้าปราศจากสติปัญญา การเอาพระทัยใส่ และการจัดเตรียมของพระองค์แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเปล่าประโยชน์ แต่ในพระเจ้าพระเจ้าที่เราสามารถไว้วางใจได้

ข้อพระเจ้า (ข้อแม่) (สดุดี. ๑๒๗.๑)

“ถ้าพระเจ้ามิได้ทรงสร้างบ้าน บรรดาผู้สร้างก็เหนื่อยเปล่า ถ้าพระเจ้ามิได้ทรงเฝ้าอยู่เหนือนคร (ซีโอน) คนยามตื่นอยู่ก็เหนื่อยเปล่า” (ข้อ ๑)

ผู้เขียนได้เริ่มต้นด้วยคำว่า “พระเจ้า” ซึ่งคนฮีบรูเรียกว่า “พระยาเวห์” (Yahweh) แต่บางครั้งก็เลี่ยงไปใช้คำว่า “อาโดนัย” (Adonai) หมายถึงผู้เป็นหรือผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดของสรรพสิ่ง พระองค์ได้ตรัสแก่โมเสสว่า “เราเป็นซึ่งเราเป็น” (อพยพ. ๓.๑๔)

ผู้เขียนบทเพลงตอนนี้ใช้คำว่า “ถ้า...” หากมิได้เป็นดังนั้น ผลที่เกิดขึ้นคือ “เหนื่อยเปล่า” (vain) หมายถึงปราศจากแก่นสาร ไร้สาระ และไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง

๑) บทเรียนประการแรก “ต้องพึ่งพระเจ้า”

หากคริสเตียนทำอะไรโดยไม่ได้อธิษฐาน ไม่พึ่งพระเจ้า ให้พระองค์มีส่วนร่วม ผลที่ออกมาคือ “เหน็ดเหนื่อย” หมดแรง พบกับความท้อแท้ใจ แม้ว่าจะมีผลงานมากมาย แต่มันก็ไม่ได้นำความสุขใจมาให้เลย

๒) บทเรียนประการที่สอง “การรอคอย”

พระคัมภีร์บอกถึงคนยามที่ตื่นอยู่ หมายถึงการเฝ้าระวังและรอคอย มนุษย์เราทุกคนย่อมมีความคาดหวังในอนาคตด้วยกันทั้งสิ้น แต่ว่าอนาคตของคนที่ไม่พึ่งเจ้านั้นแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ยังจำได้ไหมที่เปโตรกับพวกเพื่อน ๆ พยายามทอดอวนคืนยังรุ่งแต่ไม่ได้ปลาสักตัวเดียว

นับว่าเป็นเรื่องแปลกแต่จริง ทว่าเมื่อเขาได้พบกับพระเยซู และได้หย่อนอวนลงตามพระดำรัสของพระองค์ ก็ได้ปลาเป็นอันมาก “จนอวนปริ”

คำถาม : อะไรเกิดขึ้นในชีวิตคริสเตียนเมื่อเราเชื่อฟังในพระเจ้า?

คำเตือนเรื่องงาน (สคุดี. ๑๒๗.๒)

“เป็นการเหนื่อยเปล่า ที่ท่านลุกขึ้นแต่เช้ามีด นอนดึก และกระหืดกระหอบกินอาหาร เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักพระองค์ให้หลับสบาย” (ข้อ ๒)

พระคัมภีร์ข้อนี้อาจจะเป็นคำเตือนของกษัตริย์ดาวิดต่อบุตรชาย คือซาโลมอนในเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน กำลังพูดถึงสภาพของคนที่กำลังสาละวนวุ่นวายอยู่กับการดำเนินชีวิต เป็นสังคมแห่งการรีบเร่ง ลุกขึ้นแต่เช้ามีดและกินอาหาร

พระคัมภีร์หลายฉบับมีการแปลข้อความนี้แตกต่างกัน เช่น ในฉบับเดิมแปลข้อความตอนนี้ว่า “กินขนมปังแห่งความขมขื่นระทมทุกข์” ฉบับแปลใหม่ว่า “รับประทานด้วยความเหน็ดเหนื่อย” หรือกินข้าวท่ามกลางความวิตกกังวล แน่นนอน การรีบกินทำให้กระเพาะทำงานหนัก บางทีก็กลืนไม่ทันทำให้ข้าวติดคอ

นี่เป็นสภาพของคนในเมืองใหญ่ ๆ ต้องตื่นนอนตีสี่ครึ่ง รีบออกมารอรถเมล์ โหนรถอยู่สองชั่วโมงกว่ามาถึงที่ทำงาน เร่งในการกินอาหารและรีบเข้าทำงาน ตกเย็นรีบกลับบ้าน รถติดเสียเวลาไปสามชั่วโมง ถึงบ้านรีบทำอาหาร กว่าจะได้พักผ่อนหลับนอนก็สี่ห้าทุ่ม บางครอบครัวพอกับลูกไม่มีโอกาสได้เจอหน้ากันเลย เพราะกว่าพ่อจะกลับมาลูกก็หลับไปแล้ว

วันหนึ่งก็มาคิดได้ว่า “นี่เราจะทำไปทำไม เหนื่อยจะตายอยู่แล้ว” และหมดกำลังใจ เหน็ดเหนื่อยมาทั้งวันยังพอทนได้ แต่พอล้มหัวลงนอนกลับนอนไม่หลับเสียอีก นี่เป็นสภาพที่น่าสงสารมาก สาเหตุที่นอนไม่หลับเนื่องจากเกิดความเครียดทางประสาท คิดมาก วิตกกังวล กัดคอกุ้มใจ และหวาดกลัว เพราะคิดอยู่ตลอดเวลาว่า จะเอาเงินที่ไหนมาให้ค่าเช่าบ้าน ค่าเล่าเรียนลูก ค่าผ่อนรถ ฯลฯ

ตัวอย่าง โฆษณาทางทีวีเป็นเรื่องของชายคนหนึ่ง ใส่กางเกงขาสั้นตัวเดียว ไม่ใช่เสื้อ ผมเผ้าเป็นกระเซิงนั่งอยู่กลางลานบ้าน ในมือมีขวดเหล้าขาวกระดกใส่ปากเป็นระยะ ๆ และมีเสียงพูดขึ้นว่า “จน...เครียด...กินเหล้า” “จน...เครียด...และกินเหล้า” (ถ้าเป็นอย่างนี้ แน่นนอน จะยากจนตลอดชาติ และยังได้โรคตับแข็งเป็นของแถมอีกด้วย)

บทเรียน : ประการแรก สำหรับผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พระคัมภีร์บอกว่า “พระองค์ประทานให้ผู้ที่รักพระองค์นั้นหลับสบาย” (ข้อ ๒) ยังจำได้ไหมเมื่อพระเจ้าจะสร้างเอวาให้เป็นคู่อุปถัมภ์ของอาดัม พระองค์ทรงทำให้เขาหลับสนิท (หรือหลับระดับลึก) เป็นการหลับอย่างมีความสุข

ประการที่สอง ดาวิดกล่าวถึงพระพรของพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้านอนลงหลับไปและตื่นขึ้นมา เพราะพระเจ้าทรงอุปถัมภ์ข้าพเจ้า” (สคุดี. ๓.๕)

ข้อคิด : “เวลาที่ท่านนอนไม่หลับ อย่างนับลูกแกะ แต่จงคิดถึงพระเจ้าผู้เลี้ยงแกะ”

พระเจ้าทรงสร้างบ้าน (สดุดี. ๑๒๗.๔-๕, ๑๒๘.๓)

พระคัมภีร์บอกว่า “ถ้าพระเจ้ามิได้ทรงสร้างบ้าน” ซึ่งมีความหมายอยู่ ๒ อย่างคือ

๑) **บ้านที่เป็นวัตถุ** ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและพักพิงของมนุษย์ เราคริสเตียนจะต้องให้พระเจ้าสถิตอยู่ด้วยในฐานะของเจ้าของบ้าน มิใช่ให้พระองค์เป็นเพียงแขกอาศัยเท่านั้น ดังที่เพลงนมัสการบทหนึ่งที่มีเนื้อเรื่องว่า “พระเจ้าอยู่บ้านใด บ้านนั้นสุขใจ” ในบ้านประกอบด้วยพ่อ แม่และลูก ๆ

๒) **บ้านแห่งจิตวิญญาณ** เป็นสภาพที่สัมผัสไม่ได้แต่มีอยู่จริง เราต้องให้พระเยซูสถิตอยู่ในจิตใจและครอบครองบัลลังก์แห่งจิตวิญญาณของเรา อาจารย์เปาโลบอกอย่างชัดเจนว่า “ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน...วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (๑ โครินธ์. ๓.๑๖-๑๗)

สรุป

๑) ทำอย่างไรจึงจะทำงานอย่างมีความสุข แม้ว่ามันจะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า คำตอบก็คืองานนั้นจะต้องทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

๒) ทำอย่างไรจะไม่ต้องวิตกกังวล แต่นอนหลับอย่างสบาย คำตอบก็คือ มอบภาระทุกอย่างไว้กับพระเจ้า อาจารย์เปโตรหนุนใจว่า “จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (๑ เปโตร. ๕.๗) ผู้เขียนสุภาษิตก็บอกในทำนองเดียวกัน “จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า” “พระองค์จะทรงกระทำให้อุบัติของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต. ๓.๕-๖)

๓) ทำอย่างไรที่จะให้บ้านได้รับพระพร คำตอบก็คือ ทุกคนภายในบ้านจะต้องเชื่อฟังพระวามะของพระเจ้า.